

kun udtale, at jeg sætter Pris paa, at der er kommet Sammenhæng i Fredningstiden fra den 1ste August til den 1ste Januar. Men jeg maa beklage, at Juli Maaned ikke er kommen med. Jeg kunde have ønsket, at baade Juni og Juli Maaned vare tagne med, men jeg kunde ogsaa have nøjedes med Juli. Det er derfor med stor Betænkelighed, at jeg ikke gør Indsigelse imod, at Fredningstiden indskrænkes til Tiden fra 1ste August til 1ste Januar. Der er en Del Laks, der gaar op baade i Juni og Juli Maaneder, og det er derfor en Svagheit i Loven om Fredning af Laks, at man ikke ogsaa har fredet den oppe i Aaen i disse Maaneder. Men dette hører til de Punkter, hvor jeg af Hensyn til, at Udvalget staar enigt og besjælet af et levende Ønske om, at dette Lovforslag skulde kunne gennemføres, kan slutte mig til Udvalget, dog med store Betænkeligheder.

Med Hensyn til Fredningstiden for de i Litra C. nævnte Vande, de i Aaen faldende mindre Løb, skal jeg kun bemærke, at jeg kan slutte mig dertil. Tiden er meget kort, kun fra 1ste Oktober til 1ste Januar, men da Laksen og Ørreden, og i Særdeleshed Laksen, sjældent gaar op i disse smaa Aaer, kan jeg alligevel tiltræde denne Fredningstid.

Idet jeg nu gaar over til at omtale Ændringsforslag under Nr. 8, som indeholder de nærmere Bestemmelser om Redskaber, erkender jeg, at det er en god Bestemmelse, naar Udvalget foreslaar, at man fra den 1ste Januar til den 1ste Maj, altsaa i den Tid, hvor Rognen ligger paa Bunden af Vandet, forbyder Vaaddragning og Toggergarn, nemlig de i § 8 i Loven af 26de Marts 1898 under b. og c. anførte Fiskemaader; men jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at Bestemmelsen paa Grund af den nærmere Definition af, hvorledes det Garn, der tillades fra den 1ste Juni til den 1ste Maj, nemlig Lakse-drivgarn maa være indrettet, efter min Mening vil gøre Fredningen af Rognen ret illusorisk. Der staar nemlig: „Laksegarn med eller uden Grime“. Jeg vilde have kunnet slutte mig til Forslaget, naar der kun havde staaet „uden“ Grime, men naar der staar „med“ Grime, bliver det i Virkeligheden et Toggergarn, som er forbudt i Loven af 26de Marts 1898 i Tiden fra 1ste Oktober til 1ste Maj, men altsaa tillades her, hvor man netop vil have strengere Fredningsbestemmelser end man ellers har ment det nødvendigt at indføre i de øvrige ferske Vande. Dette betragter jeg som et saa væsentligt Punkt, at jeg maa forbe-

holde mig eventuelt at stille Ændringsforslag i saa Henseende, og jeg maa udtale, at jeg lægger stor Vægt paa, at jeg under den nærmere Forhandling med det ærede Udvalg møder Imødekommenhed paa dette Punkt. Jeg kunde ønske tilføjet, at Garnene ikke maa være over 4 Tommer, maalt med Maskerne staaende i Firkant. Jeg tror, at de Garn, man her tillader, ville komme til at slæbe paa Bunden og ville kunne gøre Skade paa Rognen.

Dette er mine væsentligste Anker mod det ærede Udvalgs Ændringsforslag. Jeg skal kun med et Par Ord omtale Bestemmelsen i Ændringsforslaget under Nr. 8, at Fiskeriet paa Strækningen Randers—Sønderbro, Frisenvold Laksegaard, er tilladt for alle, men kun maa drives som Aalestangning og som Linefiskeri, som er bleven omtalt af et Par ærede Medlemmer nd fra forskellige Synspunkter. Jeg maa med Hensyn til denne Bestemmelse udtale som min Anskuelse, at der her ikke gives nogen som helst Udtalelse om, hvorvidt det er et offentligt Fiskevand eller ikke. Efter min Opfattelse vil Forholdet, hvis denne Ændring vedtages, blive det, at Staten for sit Vedkommende opgiver sin Eneret, for saa vidt som den tillader alle at fiske med Line og tillader Aalestangning. Men Spørgsmaalet om, hvorvidt det er et offentligt Fiskevand eller ikke, bliver ikke afgjort ved denne Bestemmelse, lige saa lidt som det bliver afgjort, om dette Farvand henhører til Fjorden eller til Aaen. Der er saa i Ændringsforslag under Nr. 8 tilføjet en Bestemmelse om, at uden Tilladelse fra vedkommende Minister maa der ikke drives noget som helst Slags Fiskeri i en Afstand fra Laksegaarden af 50 Alen oven for og 500 Alen neden for. Da jeg ikke har kunnet faa konstateret noget som helst om Laksegaardens Eneret oven for Laksegaarden — jeg har en Tid troet det, men ved nærmere Undersøgelse har det vist sig, at man ikke kunde faa noget konstateret i saa Henseende — er det ganske vist tvivlsomt, hvorvidt man her kan forbyde al Slags Fiskeri 50 Alen oven for Laksegaarden. Det er ganske vist kun en kort Strækning, men saavidt jeg kunde se paa et Kort, tror jeg, det er saa heldigt, at Laksegaarden ejer Grunden paa begge Sider af Aaen i en Strækning af disse 50 Alen. I saa Fald er der selvfølgelig ikke det mindste i Vejen for at vedtage dette Ændringsforslag, men da jeg ikke har fundet Lejlighed til at konstatere, hvor langt Laksegaardens Ejendomsret gaar, vil jeg udtale, at det efter min Opfattelse vil være